

A Pécsi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság

Bhar.II.74/2022/5. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2023. évi július hó 12. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A harmadfokú bíróság a szexuális erőszak büntette és más bűncselekmény miatt **Terhelt1** ellen indult büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 8.Bf.150/2022/5. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

A vádlott tényállás II. pontjában leírt cselekményének – a másodfokú bíróság e bűncselekményben bűnösséget megállapító rendelkezését is mellőzve – a Btk. 204. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott gyermekpornográfia büntettekénti minősítését mellőzi.

A vádlott halmazati büntetését – a mellékbüntetés érintetlenül hagyása mellett – 6 (hat) év 6 (hat) hónap szabadságvesztésre enyhíti.

A szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

A kiszabott szabadságvesztésbe helyesen a 2020. évi szeptember hó 17. napjától a 2021. évi április hó 20. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt kell beszámítani.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Szekszárdi Járásbíróság a 2022. május 23-án kelt 26.B.230/2021/31. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 197. § (2) bekezdésében meghatározott szexuális erőszak büntette (*tényállás II. pont*) miatt 5 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra, valamint végleges hatállyal bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől eltiltásra ítélte, melynek keretében tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll. A szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, illetve megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a 2020. szeptember 17. napjától őrizetben, illetve a 2020. szeptember 20-a és 2021. április 21-e között letartóztatásban töltött időt, rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről, köztük a 8. sorszám alatt nyilvántartott Huawei Y7 telefon lefoglalásának megszüntetéséről és sértetti képviselő2 sértetti képviselő részére történő kiadásról, valamint a bűnügyi költség viseléséről, míg sértett2 magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította.
- [2] Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a vádlottat az ellene emelt a Btk. 196. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett szexuális kényszerítés büntettének (*tényállás I. pont*), illetve a Btk. 204. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott gyermekpornográfia büntettének (*tényállás II. pont*) a vádja alól felmentette.
- [3] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a felmentő rendelkezések miatt, elsődlegesen a vádlott büntetőjogi felelősségének a váddal egyező megállapítása, másodlagosan a tényállás I. pontjában írt cselekmény Btk. 198. § (1) bekezdésében meghatározott, folytatólagosan elkövetett szexuális visszaélés büntettéként történő értékelése végett, valamint – ezzel összefüggésben – a büntetés súlyosbítása érdekében jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője felmentés, illetve enyhítés céljából élt jogorvoslati kérelemmel.
- [4] A másodfokon eljáró Szekszárdi Törvényszék a 2022. november 2-án kelt 8.Bf.150/2022/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét több vonatkozásban megváltoztatta. A vádlott büntetőjogi felelősségét megállapította további a Btk. 198. § (1) bekezdésében meghatározott, folytatólagosan elkövetett szexuális visszaélés büntettében (*tényállás I. pont*) és a Btk. 204. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott gyermekpornográfia büntettében (*tényállás II. pont*), míg a kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát – a büntetés halmazati jellegére történő utalással – hét-hét évre súlyosbította. Elrendelte továbbá a 8. sorszám alatt nyilvántartott Huawei Y7 telefon kiadása előtt az annak memóriakártyáján őrzött súlyosan szeméremsértő tartalmú videofelvétel törlését.
- [5] A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője elsődlegesen a tényállás teljes megalapozatlansága miatt, a másodfokú-, illetve elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése és új eljárásra utasítása céljából, másodlagosan valamennyi bűncselekmény vádja alól történő felmentés, illetve harmadlagosan enyhítés végett jelentett be fellebbezést.
- [6] A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában és a nyilvános ülésen jelenlévő képviselője útján a másodfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

- [8] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén. A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontjában írtak szerint ilyennek kell tekinteni azt, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett.
- [9] Ebben az összefüggésben a tényállás I. pontjában írt bűncselekmény tekintetében kétségtelenül ellentétes döntés született, mivel a Btk. 196. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés szerint minősülő, folytatólagosan elkövetett szexuális kényszerítés vádja alól az elsőfokú bíróság a vádlottat felmentette, míg a másodfokú bíróság – ebben a cselekményben – a bűnösségét a Btk. 198. § (1) bekezdésében meghatározott, folytatólagosan elkövetett szexuális visszaélés büntetében megállapította. Ugyanakkor – a harmadfokú bíróság megítélése szerint – a tényállás II. pontjában leírt cselekményt érintően ilyen ellentétes döntés meghozatalára nem került sor.
- [10] A Be. 615. § (2a) bekezdése folytán nem tekinthető ellentétes döntésnek, ha a vádlott egy cselekménye több bűncselekményt valósít meg, és erre figyelemmel a másodfokú eljárásban az elsőfokú bíróság által megállapított minősítés megváltoztatásának lett volna helye. A tényállás II. pontjában írt cselekmény esetében éppen erről van szó, miután a szexuális erőszak és a gyermekpornográfia – a jelen ügyben – egymással *alaki* halmazatot képez, ahol mindkét bűncselekmény törvényi tényállását ugyanazon vád tárgyává tett magatartás, a mobiltelefon kamerája előtti szexuális cselekmény végzése valósította meg. Ez okból az elsőfokú bíróság tévesen hozott felmentő rendelkezést a gyermekpornográfia vonatkozásában, helyesen – a saját álláspontjához képest is – mindössze a tényállás II. pontjában írt cselekmény gyermekpornográfia büntetéként történő minősítését kellett volna mellőznie, és az ezzel kapcsolatos érveit a határozatának jogi indokolásában kifejtenie.
- [11] Hasonlóképpen a másodfokú bíróságnak sem kellett volna a vádlott bűnösségét ebben a bűncselekményben megállapítania. Jogi érveihez igazodóan akkor járt volna el helyesen, ha – az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezését mellőzve – a tényállás II. pontjában írt magatartást gyermekpornográfia büntetéként is minősítette volna.
- [12] A Be. 615. § (3) bekezdés a) és b) pontja értelmében a másodfellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést (*tényállás I. pont*), illetve kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást (*tényállás I. és II. pont együttesen*).
- [13] Mindezek tehát a jelen ügyre vetítetten azt jelentették, hogy a vádlott és védője által bejelentett fellebbezés csak a tényállás I. pontjában írt – a bűnösség tekintetében ellentétes döntéssel zárult – cselekményt illetően irányulhatott felmentésre, míg a fennmaradó részében, azaz a teljes ítélet vonatkozásában már csak a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket sérelmezhetette. Másként fogalmazva, a tényállás II. pontjában írt – az első- és másodfokú bíróság által a bűnösség körébe vont – cselekmény tekintetében a fellebbezés a büntetőjogi felelősség megállapítását joghatályosan nem kifogásolhatta.
- [14] A harmadfokú bíróság – figyelemmel a Be. 618. § (1) bekezdés a) és b) pontjaira – ilyen megközelítésben bírálta felül a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését (*tényállás I. pont*), illetve azon rendelkezését és részét, melyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett (*büntetés kiszabása*), olyképpen, hogy vizsgálta az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárást is.

- [15] Ennek során – a Be. 618. § (2) bekezdése szerint – hivatalból kellett dönteni továbbá az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekről, valamint a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezésről.
- [16] Ugyanakkor a Be. 618. § (3) bekezdés a) pontja értelmében a felülbírálat kiterjedt az ítélet joghatályos fellebbezéssel nem érintett része – a tényállás II. pontja – tekintetében a Be. 590. § (5) bekezdés a), b) és c) pontjaiban írtak vizsgálatára. Így arra, hogy a tényállás II. pontját érintően történt-e olyan a Be. 607. § (1) bekezdésében, a Be. 608. § (1) bekezdésében, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében említett eljárási szabálysértés, mely az ügy érdemi elbírálásának akadályát képezte volna, helyes-e a bűnösség megállapítása (nem kell-e a vádlottat felmenteni vagy vele szemben az eljárást megszüntetni), illetve arra, hogy a bűncselekmény minősítése helytálló-e.
- [17] Mindez azonban – figyelemmel a Be. 619. § (4) bekezdésében írtakra – úgy történt, hogy a tényállás II. pontját illetően a harmadfokú bíróság nem vizsgálta a másodfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát a másodfokú bíróság által alapul vett tényállásra alapította.

[18] **III.**

- [19] Az első- és másodfokú bíróság a perrendi előírásokat megtartotta, az ügyben sem ún. abszolút-, sem pedig lényeges hatással járó és ki nem küszöbölhető ún. relatív eljárási szabálysértés nem történt.
- [20] A tényállás I. pontjához kapcsolódó bizonyítási eszközöket a nyomozó hatóság maradéktalanul összegyűjtötte és rendelkezésre bocsátotta, azok alapján a vád tárgyává tett események legfontosabb részleteit megnyugtatóan lehetett tisztázni. Az elkövetéskor a tizenkettedik életévét betöltött sértett2 sértett a vele történeteket összefüggően, kellő távolságtartással és az életkorának megfelelő kifejezések használatával adta elő, olyan részletességgel, hogy a szexuális cselekmények ismétlődő jellegzetességei, visszatérő sajátosságai felismerhetőek és azonosíthatóak voltak. Az igazságügyi szakértői vizsgálat az élmények feldolgozását, illetve felidézését őszintének, túlzásoktól és ferdítésektől mentesnek találta, miután a szóbeli közlések mindenben megfeleltek a beszélgetés során észlelt metakommunikációs jeleknek.
- [21] A sértett vizsgálati előadásában és viselkedésében mindössze a saját felelősségét hárító, illetve kisebbiteni igyekvő hozzáállás volt tettenérhető, anélkül azonban, hogy az a szexuális cselekmények feltárásának tartalmi hitelességét megkérdőjelezte volna. Ekként kétségek kizárólag a fenyegetés alkalmazásával kapcsolatban merültek fel, melyet végül az elsőfokú bíróság – a Be. 7. § (4) bekezdésében írt rendelkezés helyes értelmezésével – nem is rótt a vádlott terhére.
- [22] Nem lehetett figyelmen kívül hagyni sértett2 sértett viselkedésének megváltozását sem, azt a tényt, hogy egy idő után határozottan került a vádlottal való találkozás lehetőségét, az elől tudatosan elzárkózott. Mindeközben pedig – 2020 szeptemberében – sértett1 sértett mobiltelefonjáról olyan videofelvétel került elő, mely a vádlottat tizenkettedik életévét be nem töltött személlyel folytatott szexuális cselekmény végzése közben örökítette meg.
- [23] Ilyen körülmények között okszerűen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy sértett2 sértett bizalmát és közvetlenségét a vádlott szexuális cselekményekre használta fel.

Ezek helyszíne pedig éppúgy a lakott területektől félreeső helységnévli prэшáz volt, mint az, ahol hozzátétőlegesen egy évvel később a már említett videofelvétel készült.

- [24] A tényállás I. pontja tehát megalapozott, az – a vádlott védekezésével szembenálló részében is – a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul. Hiánytalan és kellően felderített, illetőleg a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával ellentétes vagy téves ténybeli következtetésből származó megállapítást sem tartalmaz. Ezért az – figyelemmel a Be. 619. § (1) bekezdésére – irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.
- [25] Következésképpen ez ezt sérelmező, a tényállás I. pontjának megalapozottságát kifogásoló fellebbezések nem vezettek eredményre.

[26]

IV.

- [27] Helyesen járt el az első- és a másodfokú bíróság, amikor a cselekményeket – a Btk. 2. § (1) bekezdése alapján – az elkövetéskor hatályos rendelkezések szerint bírálta el, bár ennek magyarázata elmaradt. Az ügyben annak van jelentősége, hogy a 2021. július 8. napjától hatályos előírások szerint a tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére, nyolcévi vagy annál súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmény elkövetője nem bocsátható feltételes szabadságra. Ez a vádlott számára nyilvánvalóan hátrányosabb lenne, ezért az elbíráláskor hatályban lévő anyagi jogi előírások alkalmazása szóba sem jöhetett.
- [28] Az irányadó tényállás I. pontja alapján a másodfokú bíróság helytállóan következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [29] A vádlott sértett² sértettet hosszú ideje ismerte, vele gyakran találkozott, illetve előfordult, hogy a születésnapjára kisebb ajándékokkal kedveskedett neki. Így az életkorával bizonyosan tisztában volt, azzal mindenképpen, hogy általános iskolába jár.
- [30] Ennek ellenére – tizenkettedik életévének betöltése után, tizennegyedik életévének betöltése előtt – súlyosan szeméremszértő cselekményeket végzett vele: több alkalommal sértett² sértettet levetkőztette, majd a nemi szervét a végbelébe helyezte, illetve arra vette rá, hogy a kezével elégítse ki.
- [31] E cselekményekre erőszak vagy fenyegetés alkalmazása nélkül került sor, végső soron úgy, hogy a vádlott az életkoránál fogva könnyen befolyásolható és sodorható sértett² sértettel magát elfogadtatta, megkedveltette. Ennek érdekében töltött vele szabadidős programokat, illetve vásárolt olyan ajándékokat, jellemzően édességeket és üdítőitalokat, melyek a sértettben rokonszenvet ébresztettek.
- [32] A szóban forgó magatartásaival a vádlott – a Btk. 6. § (2) bekezdése értelmében – folytatólagosan elkövette a Btk. 198. § (1) bekezdésében meghatározott szexuális visszaélés büntettét. Ez a törvényi tényállás ugyanis azt a tizennyolcadik életévét betöltött személyt rendeli büntetni, aki tizenkettedik életévét betöltött, de tizennegyedik életévét be nem töltött személlyel szexuális cselekményt végez.
- [33] A tényállás II. pontjában írt, a tizenkettedik életévét be nem töltött sértett¹ sértettel végzett szexuális cselekmény a Btk. 197. § (2) bekezdésében meghatározott szexuális erőszak büntettének feleltethető meg. A rövidnadrágjától és fehérneműjétől megszabaduló sértett fedetlen fenekéhez és nemi szervéhez történő hozzásimulás és dörgölözés, illetve a vádlott hímveszőjének a sértett nemi szervéhez való többszöri érintése, a sértett melleinek,

combjainak és derekának simogatása súlyosan szeméremsértő cselekmény, mely alkalmas a nemi vágy felkeltésére és kielégítésére.

- [34] E cselekményt a sértett használatában lévő és általa kezelt mobiltelefon videokamerája megörökítette. Ennek során kizárólagosan a sértett volt az, aki a készülék optikai rendszerét beállította, majd a felvételt elindította és 8 perc 31 másodperccel később azt megszakította, miközben a vádlott szerepe a szexuális cselekmény elvégzésére, az abban való részvételre korlátozódott.
- [35] Tényállászerű és büntetendő az, ha az elkövető tizennyolcadik életévét be nem töltött személyt ábrázoló pornográf felvételt *készít*. Ezen elkövetési magatartás fogalmi körébe a képfelvétel olyan előállítás tartozik, mely vizuálissá teszi az anyagon szereplő képet (*Belovics Ervin - Molnár Gábor Miklós - Sinku Pál: Büntetőjog II. Különös Rész, HVGORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest 2015 – 227. oldal*).
- [36] A harmadfokú bíróság álláspontja szerint ilyen – a valóság képi rögzítéséhez, vizuális megjelenítéséhez vezető – tevékenységet a vádlott nem tanúsított, magatartásában a mobiltelefon kezeléséhez kapcsolódó, technikai jellegű mozzanat nem jelent meg. Ez okból – a szóban forgó elkövetési magatartás hiányában – pornográf felvétel készítése miatt nem tarthat büntetőjogi felelősséggel.
- [37] Erre vonatkozóan tehát téves a másodfokú bíróság bűnösséget megállapító és a cselekmény Btk. 204. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott gyermekpornográfia büntetteként is történő minősítése, ezért az arra való utalást a harmadfokú bíróság mellőzte.
- [38] Összefoglalóan így az állapítható meg, hogy a vádlott sértett² sérelmére a Btk. 198. § (1) bekezdésében meghatározott és a Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett szexuális visszaélés büntettét (*tényállás I. pont*), míg sértett¹ sérelmére a Btk. 197. § (2) bekezdésében meghatározott szexuális erőszak büntettét (*tényállás II. pont*) valósította meg.

[39] V.

- [40] Az alkalmazható büntetési tételkeretet a másodfokú bíróság – a saját álláspontjához képest is – tévesen határozta meg. A halmazati büntetés – Btk. 81. § (1)-(3) bekezdés szerinti – alapja öt évtől tizenöt évet el nem érő tartamú szabadságvesztés, melynek középmértéke tíz év.
- [41] A bűnösség körének megváltozása szükségessé tette a büntetőjogi jogkövetkezményeket befolyásoló tényezők ismételt számba vételét és áttekintését.
- [42] A tényállás II. pontjában írt cselekmény előtt a vádlott szeszestalt fogyasztott, ez a terhére értékelendő.
- [43] További súlyosító körülmény a tényállás I. pontját érintő folytatólagosság, a hozzávetőlegesen egy éven keresztül ismétlődő elkövetés, valamint az, hogy sértett² sértett annak kezdetén a tizenkettedik életévét alig haladta meg.
- [44] E cselekmény elkövetését a sértett bizalmának és rokonszenvének az elnyerése előzte meg, melynek létrehozásában a vádlottnak meghatározó része volt. Miután a bűncselekményt az általa kialakított helyzettel visszaélve valósította meg, helytelen az a megállapítás, hogy az elkövetésben ne lett volna kezdeményező szerepe. Ehhez hasonlóan téves a sértetti közrehatásra hivatkozás is, mivel a tizenkettedik életévét be nem töltött sértett¹ sértett – a korából fakadóan – jogilag értékelhető akaratlanul nem bírt, illetve a szexuális cselekmény végzésébe való beleegyezését nem lehetett volna figyelembe venni.

- [45] A kettőt meghaladó bűnhalmazatra történő utalás alapja megszűnt.
- [46] A vádlott megbánást nem tanúsított, ténybeli beismerő vallomást pedig a tényállás II. pontjában írt cselekmény tekintetében tett, ahol videofelvétel rögzítette a tevékenységét. Ezért annak súlya egészen elenyésző.
- [47] Így valójában a vádlott megromlott egészségi állapota, idős kora, illetve ezzel összefüggésben – nagyobb nyomatékka – a büntetlen előélete értékelhető enyhítő körülményként.
- [48] A bűnhalmazatban álló bűncselekmények számának csökkenése, valamint az enyhítő körülmények nagyobb száma és nyomatéka indokoltta tette a szabadságvesztés tartamának és végrehajtási fokozatának a megváltoztatását. A harmadfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis a Btk. 79. §-ában megfogalmazott célok rövidebb büntetéssel is elérhetőek, illetve a büntetlen előéletű vádlott életkora és betegsége folytán a törvényben előírtnál [Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontja] eggyel enyhébb végrehajtási fokozat is meghatározható. Ezért a szabadságvesztés tartamát 6 év 6 hónapra enyhítette, annak megállapításával, hogy azt – a Btk. 35. § (2) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával – börtönben kell végrehajtani.
- [49] Ennyiben az enyhítést célzó fellebbezések megalapozottnak bizonyultak.
- [50] A vádlott a 2020. évi szeptember hó 17. napjától a 2021. évi április hó 20. napjáig állt személyi szabadság elvonásával járó kényszerintézkedés hatálya alatt, ekkor a letartóztatása hosszabbítás nélkül megszűnt. Helyesen tehát ezt az időtartamot kell – a Btk. 92. § (1) bekezdése értelmében – a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítani.
- [51] Ilyen keretek között a harmadfokú bíróság – a Be. 624. § (1) bekezdése szerint – a másodfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.
- [52] A szexuális visszaélés büntettével érintett sértett² sértett – a jogi képviselője útján - az előkészítő ülésen 25 millió forint sérelemdíj megfizetésére irányuló követelést terjesztett elő, melynek teljesítése elől a vádlott elzárkózott. A Be. 56. § (1a) bekezdése értelmében a büntetőeljárásban polgári jogi igényként a vád tárgyává tett cselekmény közvetlen következtében keletkezett sérelemdíj fizetésére irányuló követelés kizárólag a Be. 571. § (2b) bekezdésében meghatározott esetben érvényesíthető. Így végső soron – figyelemmel a Be. 556. § (6) bekezdésére – akkor, ha a vádlott az elsőfokú ügydöntő határozat meghozataláig úgy nyilatkozik, hogy a polgári jogi igényként érvényesíteni kívánt követeléssel szemben ellenkérelmet nem kíván előterjeszteni és a követelést a magánfél által előterjesztetteknek megfelelően teljesíteni kívánja. Ha a magánfél polgári jogi igényként sérelemdíj fizetésére irányuló követelést terjesztett elő, ennek teljesítésével kapcsolatban a vádlott kifejezett nyilatkozata szükséges.
- [53] A Be. 555. § (6) bekezdése szerint, ha a magánfél polgári jogi igényként sérelemdíj megfizetésére irányuló követelést terjeszt elő, ezen követeléssel összefüggésben bizonyításnak nincs helye. E rendelkezések együttes értelmezéséből következően a jelen ügyben a polgári jogi igény érdemben nem bírálható el, azt a törvény kizárja
- [54] Ezért a harmadfokú bíróság az egyéb törvényes rendelkezéseket – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – azzal hagyta helyben, hogy a polgári jogi igény érvényesítésének egyéb törvényes útra utasítása helyesen a Be. 560. § (1) bekezdés m) pontján alapul.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 8.Bf.150/2022/5. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bhar.II.74/2022/5. számú ítélete folytán – az abban írt változtatásokkal – a 2023. évi július hó 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Krémer László s.k.
a tanács elnöke